

virágének

A régebbi magyar költészet szerelmi-erotikus témájú [líra](#) [1]i [dal](#) [2]a.

Elnevezését a virágnyelv szimbolikája (a szeretett kedves virágnevekkel való illette - violám, rózsám, virágom stb.) nyomán kapta.

Két fő válfaja a finoman udvarló modorú udvari virágénekek és a lakónői költemények (pajkos éneknek is nevezett, a ledér vagy prostituált hölgyekkel átélt parázna kalandokat megverselő dalok és asszonycsúfolók).

Magyarországon aXVIII. sz.-ig e dalokat irodalomalattinak tekintették; az egyházak erkölcstelennek bélyegezték, éneklésüket, lejegyzésüket és terjesztésüket tiltották.

A fennmaradt szövegelemek hiányosak. A XII. sz.-tól a magyar királyi udvarban feltehetően megfordultak a nyugati lovagi költészet vándordalnokai; Galeotto Marzio megemlíti, hogy Mátyás király asztalánál is énekeltek magyar nyelvű szerelmes éneket.

A legkorábbi (1490 körüli) Soproni virágénekek két sora maradt fenn:

*Virág, tudjad, tuled el kell mennem,
És te írted kell gyászba öltözmem.*

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/viragenek>

Hivatkozások:

[1] <https://www.zenci.hu/szocikk/lira>

[2] <https://www.zenci.hu/szocikk/dal>